

• TRETJI KONGRES SAMOUPRAVLJAVCEV JUGOSLAVIJE

Evidentiranje možnih kandidatov

Na podlagi navodil o volitvah delegatov za 3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije, ki sta jih izdala koordinacijski odbor za območje SFRJ in odbor v SR Sloveniji, je sprejel koordinacijski odbor za pripravo 3. kongresa samoupravljalcev občine Ljubljana Moste-Polje na prvi seji 4. februarja 1981 navodila o evidentiranju in volitvah delegatov v občini Ljubljana Moste-Polje za 3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije. Objavljamo jih v celoti.

Za 3. kongres samoupravljalcev se v vsaki občini obvezno izvoli po en delegat oziroma en delegat na vsakih 4000 zaposlenih delavcev. V občini Ljubljana Moste-Polje izvolijo delavci za svoje predstavnike na kongresu skupaj sedem delegatov.

Nosilci priprav na 3. kongres samoupravljalcev morajo zagotoviti, da bo sestava delegatov ustrezala sestavi zaposlenih v vseh gospodarskih in negospodarskih dejavnostih naše občine, da bo med delegati predstavnik krajevne skupnosti in kmetov ter da bodo ustrezno zastopane ženske in mladina glede na število zaposlenih v združenem delu. Med delegati mora biti vsaj tri četrtine delavcev iz neposredne proizvodnje oziroma osnovne dejavnosti organizacij združenega dela.

Za možne delegate se evidentirajo delavci, ki:

— z delom izpolnjujejo svojo idejno-politično opredeljenost za socialistično samoupravljanje;

— ustvarjalno, zavzeto in dosledno razvijajo socialistične, samoupravne, družbenogospodarske odnose na podlagi ustave in zakona o združenem delu, pri čemer poglobljajo odločujoči vpliv delavskega razreda v družbi;

— si prizadevajo za uresničevanje samoupravnega dogovorjenih načrtov gospodarskega in družbenega razvoja ter drugih nalog za stabilizacijo gospodarstva in povečano produktivnost dela;

— razvijajo bratstvo in enotnost med narodi in narodnostmi Jugoslavije in krepijo njeno neodvisnost in neuvrčenost;

— odgovorno izpolnjujejo sprejete delovne in druge družbene naloge;

— uživajo ugled in zaupanje delavcev in drugih občanov v okolju, v katerem delajo in živijo;

— bodo s svojimi samoupravnimi izkušnjami in znanjem

prispevali k uspešnemu delu kongresa.

Uveljavitev teh usmeritev, demokratičnost in javnost kandidacijskega postopka bo zagotavljal občinski koordinacijski odbor za pripravo 3. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije skupaj z občinskim svetom zveze sindikatov.

Možne kandidate za delegate evidentirajo delavci, delovni ljudje in občani, člani družbenopolitičnih in družbenih organizacij in društev na svojih zbiorih, sejah in drugih sestankih skupnosti, organizacij in njihovih organov.

Za vsakega evidentiranega možnega kandidata izpolni predlagatelj popisnico, oziroma navede naslednje podatke: ime in priimek, dan, mesec in leto rojstva; kraj in občina rojstva; spol; narodnost; naslov stalnega bivališča; šolska izobrazba oz. kvalifikacija; osnovni poklic; točen naziv in naslov samoupravne organizacije oz. skupnosti, ki podaja predlog; naziv in naslov dela; članstvo v družbenopolitičnih organizacijah in navedba funkcij, ki jih predlagani opravlja v družbenopolitičnih in družbenih organizacijah, skupnostih in samoupravnih organih.

Predlagatelj pošlje predlog

evidentiranega možnega kandidata koordinacijskemu odboru občine Ljubljana Moste-Polje za pripravo 3. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije najkasneje do 16. marca 1981 na naslov Proletarska c. 1, Ljubljana.

Občinski koordinacijski odbor bo skupaj z občinskim svetom zveze sindikatov pripravil predlog možnih kandidatov za delegate. Po predhodni obravnavi in uskladitvi na koordinacijskem odboru za kadrovska vprašanja pri predsedstvu občinske konference SZDL in na medobčinski ravni bo predlog možnih kandidatov poslan vsem sodelujočim v kandidacijskem postopku, da se o njem izrečejo.

Način volitev delegatov za 3. kongres samoupravljalcev bo določil občinski koordinacijski odbor v skladu z navodili koordinacijskega odbora v SR Sloveniji.

Volitve delegatov morajo biti opravljene do 15. aprila 1981.

To navodilo se uporablja takoj.

Koordinacijski odbor občine Ljubljana Moste-Polje za pripravo 3. kongresa samoupravljalcev Jugoslavije

• SINDIKATI V AKCIJI

INTEGRACIJSKI PROCESI

Občinski svet zveze sindikatov je ob analizi izvajanja zakona o združenem delu ugotovil, da so potrebni hitrejši premiki pri povezovanju sorodnih organizacij, predvsem tistih, ki tako ali drugače sodelujejo v posameznih reprodukcijskih odnosih. Prav tako zahteva sedanji čas tudi kritičen pregled možnosti za reorganiziranje organizacij družbenih dejavnosti.

Da ne bi samo ugotavljali stanje, je občinski svet v svojem programu izoblikoval aktivnosti, ki naj prispevajo k hitrejšemu spreminjanju in povezovanju, kot to omogoča zakon o združenem delu in zahtevata boljša poslovnost in učinkovitost delovanja naših organizacij. Zato je predsedstvo občinskega sveta ZS ob omenjeni analizi na seji, razširjeni s predsedniki OO ZS in predsedniki konferenc OO ZS, obravnavalo in dalo nekatere konkretne pobude za združevanje organizacij, hkrati pa podprlo pobude, ki so že v obravnavi.

S takim angažiranim delovanjem želi občinski svet ZS preseči dosednji način dela in obravnave povezovanj v ozkih strokovnih in poslovnih strukturah. Osnovne organizacije ZS naj ne bi bile več samo opazovalke, razlagalke, enostranskih informacij in potem organizatorice delavcev, da zgolj dvignejo roke na referendumih. Osnovne organizacije ZS morajo z organiziranjem delavcev poseči že v proces oblikovanja, izdelave in obravnave pobude za povezovalne. Pri tem je predsedstvo menilo, da morajo tudi republiški odbori posameznih dejavnosti odigrati pomembnejšo vlogo pri usklajevanju stališč pa tudi pri prenašanju izkušenj iz drugih organizacij in panog.

Tako je predsedstvo dalo pobudo za tesnejše povezovanje med Indosom in Litostrojem, ki imata soroden proizvodni program — izdelavo viličarjev — in bi kazalo v bodoče to še razvijati. Zato je osnovna organizacija ZS v Indosu zadolžena, da to pobudo prenese strokovnim službam in samoupravnim organom, ki naj oblikujejo potrebne poti, se neposredno povežejo z Litostrojem in začnejo iskati ustrezne rešitve. Osnovna organizacija ZS je dolžna spremljati nastajanje variante in vplivati na nadaljnji samoupravni potek priprave združevanja.

Posebno področje, kjer so potrebne boljše povezave predvsem zaradi nadaljnega hitrejšega racionalnejšega razvoja, je kompleks agroživilstva, ki je v naši občini močno razvit. Tu že obstajajo različne pobude o boljšem nadaljnjem povezovanju, posebno v okviru sozdov HP, KIT, Emona in ŽK Žito.

Predsedstvo je menilo, da je treba dosedanje pobude prenesti med delavce, jim pojasniti cilje in interese ter postopno oblikovati rešitve, ki so na eni strani pomembne za Ljubljano in Slovenijo glede pridelovanja, predelave in s tem preskrbe prebivalstva v živilu, na drugi strani pa tudi

za eksistenco in boljši kos kruha vseh tisočev delavcev, zaposlenih v teh organizacijah. Tako bolje in sodobneje povezano agroživilstvo bi bilo tudi sposobno učinkoviteje uresničiti nekatere projekte, kot je npr. Tovarna pripravljene in polpripravljene hrane idr. Posebej pa je predsedstvo obravnavalo pobudo o sodelovanju ali združitvi Mesne industrije Zalog in Tovarne mesnih izdelkov Ljubljana.

Pri vseh teh pobudah se ni predsedstvo opredeljevalo do možnih organizacijskih oblik, temveč do potrebne vsebine. Šele ta naj v naslednji fazi opredeli organizacijsko obliko za dosego ciljev in realizacijo vsebine.

Positivno je bila ocenjena pobuda Obloge — Slikoplastike za združevanje in delitev dela med organizacijami končnih del v gradbeništvu.

Z enako pozornostjo je predsedstvo dalo pobudo strokovnim službam izvršnega sveta, sisanu za vzgojo in izobraževanje ter osnovnim organizacijam sindikata vzgojnovarstvenih zavodov (teh je v občini šest), da preučijo svoje poslovanje in se lotijo iskanja racionalnejših oblik dela. Treba je namreč pripraviti sodobnejši koncept samoupravnega organiziranja vzgojno-varstvenih zavodov, kar naj vpliva na zmanjšanje števila delavcev zunaj neposredne dejavnosti, kot so administracija, računovodstvo, splošne kadrovske zadeve, pa tudi na zmanjšanje materialnih stroškov s poenotenjem organizacije pri nabavi in pripravi hrane, vzdrževanju objektov, možnostih racionalne zaposlitve delavcev, poenotenju finančnega poslovanja idr.

Občinski svet bo po opravljenih prvih sestankih osnovnih organizacij ZS in po strokovnih ugotovitvah ponovno obravnaval to problematiko v vseh navedenih organizacijah. Prav tako pa bo postopno razpravljal, dajal pobude in s tem usmerjal povezovanje tudi v drugih organizacijah. Predvsem pa se bo zavzemal za povezovalne ne le v ljubljanskem okviru, temveč v širših okvirih Slovenije in Jugoslavije.

Predsedstvo je sklenilo, da bo tako oblikovane pobude in vsa prizadevanja glede boljše povezovanja oblikovalo v enotno gradivo in ga posredovalo zboru združenega dela v obravnavo. Z vsem tem delovanjem bomo skupaj prispevali delež k preprečevanju podjetniških odnosov in miselnosti ter pokazali širši družbeni interes za možnosti pridobivanja dohodka, saj je le-ta družbeni in ne podjetniška kategorija.

ANDRIJA VLAHOVIČ

• TOTRIN TOZD IZDELKI IZ PLASTIČNIH MAS

Izvoz na konvertibilno tržišče

Glavni del proizvodnega programa tozda Izdelki iz plastičnih mas v delovni organizaciji Totra so cevi. Proizvajamo cevi iz polietilena za vodovode, plinovode, kanalizacijo in industrijske cevovode, cevi iz polivinilklorida (PVC) za vodovode in drenažo ter cevi iz polipropilena za podno ogrevanje.

Del proizvodnje v tozdu Izdelki iz plastičnih mas. (Foto: arhiv Totra)

Pri proizvodnji cevi iz polietilena uporabljamo dve vrsti polietilena: visokotlačnega in nizkotlačnega. Nizkotlačni polietilen moramo uvažati v celoti, deloma pa moramo uvažati tudi visokotlačnega. Iz uvoza je tudi ves polipropilen, pri domačih proizvajalcih pa kupujemo del visokotlačnega polietilena in ves PVC prah.

Iz povedanega se vidi, da so potrebe Totre po deviznih sredstvih velike. Ker Totra do lanskega leta ni izvažala na konvertibilno tržišče, smo morali združevati devizna sredstva z aktivnimi izvozniki, kar nam je pri pomankanju deviz povečalo precejšnjo težavo in stroške.

Poleg izvoza PVC vodovodnih cevi na klirinško tržišče, (v ZSSR), ki lepo teče že vse od leta 1974, povprečno jih izvozimo 800 ton letno, smo že več let poskušali prodreti na zahodno tržišče. S cevimi iz polipropilena, za katere večino surovin uvažamo, je to praktično nemogoče, smiselno je le izvoz cevi, ki so narejene iz domače surovine.

In res nam je v lanskem letu uspelo prodati PVC vodovodne cevi v Italijo in PVC drenažne cevi v Avstrijo. Od junija do konca lanskega leta smo izvozili za 13.200.000,00 din. Z italijanskim kupcem bomo še v januarju podpisali pogodbo za dobavo v letošnjem letu, in sicer v višini 60.000.000,00 din, obstajajo pa tudi velike možnosti, da avstrijskim kupcem lanskega leta dodamo podvojimo. S to višino izvoza bo Totra pokrila skoraj vse svoje potrebe po deviznih sredstvih v letošnjem letu.

Z lanskega leta, dejansko neplaniranim izvozom smo se tako uspešno vključili v akcijo slovenskega gospodarstva za pospeševanje izvoza. Po skromnem začetku bo naš letošnji delež že sorazmerno velik. Bojimo se le, da zaradi nezadostne oskrbe z naftnimi derivati, ki so naša najpomembnejša surovina, ne bomo mogli izpolniti vseh pogodbenih obveznosti.

PAVLE GREGORC

• PETO POSVETOVANJE SLOVENSkih ČEBELARJEV

Mnogo zanimivega in koristnega

V prostorih osnovne šole Edvarda Kardelja v Polju je bilo 24. in 25. januarja že peto posvetovanje slovenskih čebelarjev. Letos so se jim pridružili še magister M. Radovanovič in čebelarska strokovnjaka dr. J. Bretchko in inž. M. Krassnik iz Avstrije. Prek tisoč ljubiteljev čebel se je udeležilo predavanj o čebelnih boleznih, zlasti o varrozi, načinu odkrivanja in obrambi pred njo.

Govorili so tudi o čebelarskem podmladku, o tehnologiji za sodobno čebelarjenje, o vzreji matic, selekciji in umetnem osemenjevanju, o poskusnih setvah novjših medovitih rastlin in paši v Istri. Dr. Bretchko je ob svojem filmu prikazal čebelarjenje z nizkimi nakladi in verjetno bodo njegove izkušnje koristile marsikateremu našemu čebelarju. Zanimiv način pridobivanja medu v satju je ob diapozitivih v lepi slovenščini opisal naš rojak inž. Krassnik, podjetje Medex pa je omogočilo prikaz filma o varnosti.

Predavanje o rastlinskih pašah in o umetnem osemenjevanju matic je inž. Šivic sodelavci do-

polnil z vrsto diapozitivov, ki segajo v vrh kvalitetne makrofotografije.

26 čebelarjev je v šolski avli razstavilo razno opremo, panje in izboljšave po lastnih zamislih, videti pa je bilo mogoče tudi sto let staro leseno točilo za med. Poleg Medexa je letos razstavljala in prodajala svojo čebelarsko opremo tudi avstrijska firma Fuchs.

Velika udeležba na posvetovanju je pokazala, da se je vse bolj treba zavedati ekološkega in kemičnega onesnaževanja narave in rušenja naravnega ravnotežja, kajti narava se utegne nekoč masčevati.

J. KOZAMERNIK

IZ DELOVNIH KOLEKTIVOV

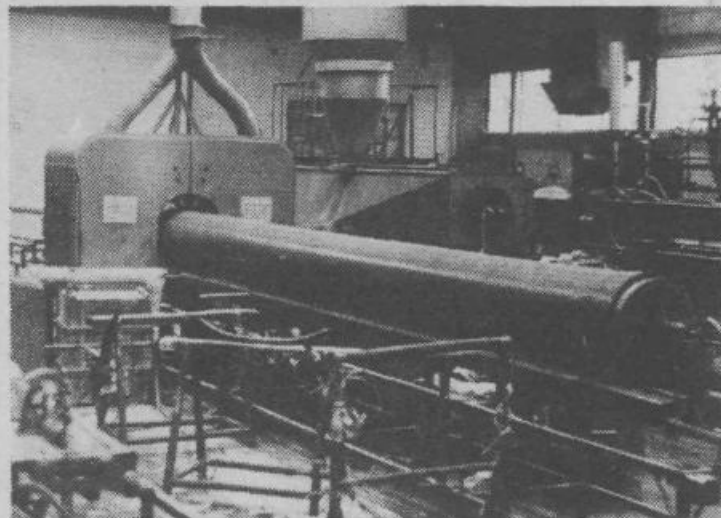
Januarja so poštari v Ljubljani proslavili 20 let Podjetja za ptt promet Ljubljana. Leta 1961 je sedanja delovna organizacija nastala iz bivše direkcije za ptt. Takrat smo imeli v Ljubljani komaj 9.000 telefonskih priključkov, med katerimi je bilo 1.000 vezanih na ročno upravljanje. Danes je drugače: do konca preteklega leta smo že našli 84.000 naročniških priključkov, kar pomeni 15 telefonskih naročnikov na 100 prebivalcev. Predsedstvo SFRJ je najzaslužnejšim poštarem podelilo 16 državnih odlikovanj, podeljeno je bilo tudi 32 častnih plaket.

Zaradi varnejšega in manj napornega potovanja kakor tudi vedno višjih cen goriva je precej naraslo zanimanje za prevoz osebnih avtomobilov s posebnimi avto vlaki. Tako so na primer pred tremi leti na ljubljanski železniški postaji naložili 1.187 osebnih avtomobilov, leta 1979 že 2.422 in lani kar 3.137 avtomobilov. To pomeni, da se je takšen promet v preteklem letu povečal za okoli 60 %, na relaciji Ljubljana—Beograd pa se je zvečal celo za 100 %. Pogledimo še ceno prevoza: za pot iz Ljubljane do Beograda plača potnik 392 dinarjev za vozovnico prvega razreda, za stoenko pa še dodatnih 720

dinarjev. Po zadnji podražitvi bencina je vse več takih, ki se odločijo za prevoz z avto vlaki.

Pletenina ima že 120-letno tradicijo in le malo je delovnih organizacij, ki se lahko pohvalijo s čim podobnim. V Pletenini, ki je sestavljena iz petih tozdov, je zaposleno nekaj čez 1.000 parov pridnih rok, med temi je skoraj 90 % žensk. V tovarni so se omejili predvsem na tri proizvodne programe: bombažni, kopalni in program proizvodnje oblačilnih predmetov za prosti čas in rekreacijo. Celotni prihodek je lansko leto znašal 430 milijonov dinarjev, doseženi pa so tudi lepi uspehi pri izvozu, saj je Pletenina prodala v tujino kar za 61 milijonov deviznih dinarjev. Ne glede na nadpovprečne rezultate gospodarjenja v Pletenini niso brez težav. Njihov razvoj omejuje stara tovarna, kako bodo delali v prihodnje, pa je precej odvisno od uvoza, saj so v nekaterih pogledih popolnoma odvisni od njega. Vzemimo za primer samo barve za tekstil, ki jih v zaželeni kakovosti izdelujejo le dva ali trije svetovni proizvajalci. Tovarna izvaža največ trenirk, smučarskih tekaških dresov, kopalnik in majic.

C. P.

Vedno je mogoče videti kaj novega (Foto: J. Kozamernik)